

Každou neděli po jedenadvacáté hodině můžete v rámci Nedělního prodlouženého tříhodinového (20 - 23 hod.) folkového večera na [Countryradiu](#) sledovat i folkovou minihitparádu Folkové stupně. Soutěží v ní 6 písniček, první neděli v měsíci jsou nasazeny čtyři novinky a dva postupující z minulého měsíce a po celý měsíc každou neděli sledujeme průběžné pořadí. Poslední neděli v měsíci to už není průběžné, ale konečné pořadí a první dva postupují do dalšího kola. Hlasuje se prostřednictvím

[webu Countryradia](#)

. Ve vysílání tak mnohdy zazní ojedinělé a originální nahrávky, které (snad s výjimkou brněnského rádia Proglas) jinde v éteru nezazní. Písničky jsou obvykle vybírány z CD, která zašlou do rádia sami interpreti, a tak se přímo nabízí hned o každém CD i něco napsat.

Tak jaká je říjnová čtyřka: tři kapely a jedna sólistka - **Pohřební kapela** - *Šuhajko*, **Šoulet** - *Tra mvaiová*

Druga

Pramen pod skalou

a

Dana Houdková

Neptej se mě

Začněme dámou. **Dana Houdková** natočila autorské CD s pěknou slovní hříčkou v názvu: **ZM ATKYZEMĚ**

. Rozdělte si to kde a jak chcete. Vždycky vám to, vzhledem k tvorbě Dany Houdkové, bude dávat smysl. Dana natočila intimní folkové album, syntetizující pohledy na svět i starosti samostatné ženy, někdy samostatné z donucení, s pohledem písničkářky hledající i v nejvšednějších věcech a zážitcích poezii. A nachází ji. Trošku mě překvapilo, že na desce je i prastará skladba

Amorkovi

, ale právě ta přesně vystihuje předchozí slova. Poezii najdete náhle i v poměrně syrovém popisu každodenního shonu vícečlenné rodiny. Nu, a ostatní skladby tento hlavní dojem z desky jen rozvíjejí (

Noční motýl, Korpulentní, Dlužím ti flašku

). Hitem z desky, pokud pomineme Amorkovi, bude zřejmě soutěžní písnička

Neptej se mě

. Na ní se také asi nejplněji projeví i doprovodná kapela. Celé CD korunuje titulní

Zmatkyzemě

. Obalu celé desky pak dominuje ... ne země, ale srdce. A tak písničky – drobné životní střípky Dany Houdkové poslouchajte nejen ušima, ale i srdcem. {desky 1419}

Druga

natočila maxisingl se čtyřmi písničkami a je znát, že zase od posledního, také tak skromného, CD udělala pokroky. A že si je vědoma i svých limitů a nedá na desku kdeco. Texty jsou opět lehce mystické, přesný opak textů Dany Houdkové. Ale především zkrátila délku svých písní – takže skončí dřív, než se začne skupina v písni opakovat a také to donutilo zestručnit a

vypointovat texty. Atmosféra dávných slovanských předků na vás tak dýchne silněji, než z předchozích CD, kdy, než se stačila vytvořit atmosféra, tak jste usnuli. Sláva, že se někdo inspiruje slovanskou a ne jen keltskou hudební tradicí, i když jedna z písní je převzatý irský tradicionál. A jednu písničku složila

Romana Sulčíková

, dlužno podotknout. {desky 1418} Další dvě kapely vezmu z jedné vody –

Pohřební kapela

a

Šoulet

. Obě desky jsou až bláznivě ztřeštěné, ale přitom profesionální, vtip hudební i textový je vypointovaný, dotažený, ale ne přehnaný. U Pohřební kapely musíme čekat spíše humor drsnější, už vzhledem k názvu skupiny i desky (

Hyenismus Unlimited

). Hudebně se Pohřební kapela vymezuje spíše k rockovým verzím lidových písní, ale nechybí ani dechové nástroje, kdežto Šoulet dokáže zřejmě zahrát všechno, včetně dechovky a klezmeru. Z desky to trochu vykukuje a na koncertě si to potvrdíte. Pohřební kapela překvapí takřka soft popovou skladbou

Osika

, nebo názvem skladby

Darmoma

. Až při poslechu pochopíte. Šoulet zase potěší příznivce městské hromadné dopravy (my zasvěcení víme proč). Obě desky vás ale potěší, pokud budete na ně alespoň trochu naladěni a připraveni. Vcelku vám to i radím, pouhé odzívnutí nebo odložení jako nezvedeného hudebního vyvádění by vás připravilo o jednu či dvě z barev našeho hudebního spektra.{desky 1434}